

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

Catalogvs mvtarvm aliarvm vocvm

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

CATALOGVS MVLTARVM ALIARVM VOCVM
HACTENVŠ IN HOC OPERE DESIDERATARVM,
quem ſeorſim huic nouæ editioni libuit
adiungere.

A

ΒΑΣΚΑΝΙΣΤΟΣ, inuidia ſeu reprehendiſoni, ſeu etiam ſaturni non obnoxius. Plut. in Erot.
ΑΒΕΠΙΣΤΟΣ, idē quod **ΑΒΕΠΙΣΤΟΣ**. Hom. in hymn. Merc.
ΑΒΕΠΙΣΤΟΣ, primatio, carcentia auxiliij. in orat. Ielu filij Sirach.
ΑΒΟΧΑΙΣ, non vaſtes, ſcituus. Nic. in Ther.
ΑΒΡΑΜΟΙ, ſinuoſus cultus & ornatus. Adamant. in Phyiogno.
ΑΒΡΑΜΟΙ beneficio. i. Reg. 21.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſtatuis. Eurip. in Hecuba *ὄχι μοι βίος ἀβράμος ἐνθάδε*.
ΑΒΡΑΜΟΣ, congregabilis, ſociabilis. Max. Tyr.
ΑΒΡΑΜΟΣ idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**. Atar.
ΑΒΡΑΜΟΣ, cōprehensio, cœtus. *ἀβράμος ἀβραμῶν*. Opp. lib. 4. de Ven.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſeu **ΑΒΡΑΜΟΣ**, Dorice, idē quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**. Elch. in Peri.
ΑΒΡΑΜΟΣ, in vnois, *ἀβράμος*. Elch. in Eum.
ΑΒΡΑΜΟΣ, raiuus hamus. Theocri.
ΑΒΡΑΜΟΣ, hamatus. Strabo.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſaculatus, ab *ἀβραμῶν*, ſaculatus. Eurip. in Bacchis.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſplendendum munus donatus, ſplendidē mutuifcitur. Opp. lib. 1. de Ven.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ad captiuitatem, ad venationem pertinens, venatorius. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſtatuis, venatione capuis, aut queſitus. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, agros habens paſcus accommodos. Strab. lib. 2.
ΑΒΡΑΜΟΣ, cultica. Max. Tyr.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**. Theocri.
ΑΒΡΑΜΟΣ, circulaui. Michyl.
ΑΒΡΑΜΟΣ, Elch. in Periſ.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**. Sophocli. in Thraze.
ΑΒΡΑΜΟΣ, non diuſus. Apoll. i. Arg.
ΑΒΡΑΜΟΣ, adamaſtina habens calcæmenta. Plut.
ΑΒΡΑΜΟΣ, Cane. canr.
ΑΒΡΑΜΟΣ, expeis cubilis, qui cubile non habet. Opp. lib. 3. de Ven.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ad abſorbibus carens. *ἀβράμος*.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**. Adamant. in phyiogno.
ΑΒΡΑΜΟΣ, inuſticia. i. cap. Sap. Salom.
ΑΒΡΑΜΟΣ, factum aut dictum aliquod quod dedecus vel ignominiam adfert. Plut.
ΑΒΡΑΜΟΣ, qui indotatus eſt, cui nil datum eſt. Hom. in hymn. in Merc.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſemper ſcutitios, ſemper germinans. Nic. in Ther.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſemper dulcis.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſemper inſanus, qui perpetuò inſanit. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, turbidus, procelloſus, velocis. Sophocli.
ΑΒΡΑΜΟΣ, membra augens. Pind. Nem. 4.
ΑΒΡΑΜΟΣ, aeris conceptio. Plato *ζωομασι*, id eſt, fermentationem, dicit eſſe *πῆρ*, *ζωομασι* *ἀμύμῃ* *κίμῃ* *ἀμύμῃ*, eſt enim fermentatio motus fermenti vi factus in terreno etalſiſque corpore, quo in tumorem leuē molitur, coactricque aère diſtenditur, iuſtatur, & quodammodo ebullit. Quam definitionem etiam *ζωομασι*, id eſt, ebullitionis, attribuit idē vico.
ΑΒΡΑΜΟΣ, adieſt, ſcem. gen. ab *ἀδρ*. Nicanor. in Ther. *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ*. vbi Schol. *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* vocari ait à Nicanorio *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ* *ἀδρ*.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**. apud Latē.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſpecies ſongorum qui in populi nigrae truncis naſcitur.
ΑΒΡΑΜΟΣ, id eſt, populiſer, qui vel que populis abundat. Max. Tyr.
ΑΒΡΑΜΟΣ, *ἄνω*, populetum, locus populis arboribus conſims. Strabo.
ΑΒΡΑΜΟΣ, venerabilis, veneracione dignus. Iuſtin. in confi.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſerenus, ſodus. Opp. lib. 4. de Ven.
ΑΒΡΑΜΟΣ, violentus, imperuoſus. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſanguinem litens, ſanguinem appetens. Lucian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, conſultus, vaſti conſilij. Hom. in hymn. Merc.
ΑΒΡΑΜΟΣ, terribiles malas habens, terribilis, *ἀβράμος*. Callim. hymno in Delum.
ΑΒΡΑΜΟΣ, monſtroſus, immanis. Opp. 5. Hal.
ΑΒΡΑΜΟΣ, quæ inſeliciter reperit. Moſch.
ΑΒΡΑΜΟΣ, mancipiarius, ſeruilis. Eur. in Troad.
ΑΒΡΑΜΟΣ, *δευς*, non potabilis, qui abſorbetur aut deuorari nequit. Iob. 20.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**. Soph. in Oedipo Col.
ΑΒΡΑΜΟΣ, qui nō auditur, & *ἀβρ* *ἀβρ* *ἀβρ* in quo vox nō auditur. ut P.

ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, nidoris expeis. Lucian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, non commuſis, non pollutus, non maculatus. In nou. confi.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſaculatio, *ἀβραμῶν*. Xen. p. 2. 6.
ΑΒΡΑΜΟΣ, cui eſt longum barbitium, apud Anſt. phyiogno.
ΑΒΡΑΜΟΣ, qui eſt in ſummo tetis, qui pertinet ad retis extremitatem. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſumme iugens. Elch. in Perſis.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, indefeſſus, qui non laborat. Vnde *ἀβραμῶν*, adverb. ſine labore. Sap. Salom. c. 16.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſumme ſapientis. Pind.
ΑΒΡΑΜΟΣ, diminutionem ab *ἀβραμῶν*, vnguentulum. Laet. in Diog.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, remedium praſtaus, propulſi-
tous. Nic. in Ther.
ΑΒΡΑΜΟΣ, molitor, molitorius. *δευς ἀβράμος*, molas afinarias. Xen. *ἀβράμος*.
ΑΒΡΑΜΟΣ, verat, qui verum dicit. Max. Tyr.
ΑΒΡΑΜΟΣ, veritas. Theogois.
ΑΒΡΑΜΟΣ, mari immerſus, ſubmerſus. Nic. in Alex.
ΑΒΡΑΜΟΣ, interceptio 7 metis cauſa, ut in *ἀβραμῶν*, vndiſo-
nus, in mari ſurepens. Opp. 5. Hal.
ΑΒΡΑΜΟΣ, in mari operari. Opp. lib. 4. Hal.
ΑΒΡΑΜΟΣ, mari cingitur. Pind.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſcicatio. Strab. lib. 11.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**. Nicanor. in Alexiph.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ** & aligenus. Plut.
ΑΒΡΑΜΟΣ, aduſſa, alia forma.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, nemorum nympha. Cam. ſuper Soph. Thraze.
ΑΒΡΑΜΟΣ, ſanguioſus, *ἀβράμος*. Elch. in ſuppl.
ΑΒΡΑΜΟΣ, qui vel que obſtricta carct. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, obſcuritas. Polemo in phyl.
ΑΒΡΑΜΟΣ, pro *ἀβραμῶν*, exclamatio, inſlamatio. Elchyl.
ΑΒΡΑΜΟΣ, amboſam redolens, ſuauiſſimus.
ΑΒΡΑΜΟΣ, cuius cura non eſt, qui negligitur, qui curandus non eſt, qui negligendus eſt. Theog.
ΑΒΡΑΜΟΣ, Iob. 20.
ΑΒΡΑΜΟΣ, non poenitentiſus, poenitentia non obnoxius. Max. Tyr.
ΑΒΡΑΜΟΣ, *δευς*, qui non participant, cuius quis particeps non eſt. In nouell. confi.
ΑΒΡΑΜΟΣ, inſtrumentum, quod ad melleſem vtimur.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, qui mixtus non eſt. Nicanor.
ΑΒΡΑΜΟΣ, immemor ſem, obliuifcor. Laet.
ΑΒΡΑΜΟΣ, mutus, alternus. *ἀβράμος*. Opp. lib. 4. de ven.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, paſtor. Nic. in Ther.
ΑΒΡΑΜΟΣ, *ἀβρ*, laboris expeis, *ἀβραμῶν*. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, vel *ἀβραμῶν*, ad quietem aptus, ad quietendam accommodatus. Herod.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, experimentum.
ΑΒΡΑΜΟΣ, pro *ἀβραμῶν*. Pind. Nem.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, peccatum. Pind. Pyth.
ΑΒΡΑΜΟΣ, pecco, *ἀβραμῶν*. Theages Pythag. in lib. *ἀβρ* *ἀβρ* *ἀβρ*.
ΑΒΡΑΜΟΣ, pro *ἀβραμῶν*. Pind. Nem.
ΑΒΡΑΜΟΣ, languidum & inuolidum eſſe. Gal. de pulſib.
ΑΒΡΑΜΟΣ, patibus carens. Strabo.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, ſaceratio, lacratio, lacriatio, pro vuloere po-
ſuit Theocritus.
ΑΒΡΑΜΟΣ, idem quod **ΑΒΡΑΜΟΣ**, Dionyſius de ſitu orbis.
ΑΒΡΑΜΟΣ, circumueſtio. Alex. Aphrod.
ΑΒΡΑΜΟΣ, circumueſtio, vel etiam pugno. Simonides apud Stob.
ΑΒΡΑΜΟΣ, annuus, annieſtatius. Callim.
ΑΒΡΑΜΟΣ, campis vitioque cinctus. Pind. Pyth.
ΑΒΡΑΜΟΣ, circumſcriba gemo. Callimach.
ΑΒΡΑΜΟΣ, circumſcriba, *ἀβραμῶν*. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, vndique promiſſo, vndique proſpexto. Nicanor.
ΑΒΡΑΜΟΣ, obſideo, circum caſtra metor. hom.
ΑΒΡΑΜΟΣ, vtrique ſecans, *ἀβραμῶν*. Oppian.
ΑΒΡΑΜΟΣ, aptus ad conſectudendum equum, peritus conſectuden-
dum equorum. Xen.
ΑΒΡΑΜΟΣ, typh. in Ilij exercid.
ΑΒΡΑΜΟΣ, *ἀβραμῶν*. Petr. 5.

ἀργείοι, cessatio ab opere, otium. Nouel. in const.
ἄργυρος, argentosus. Xen. in lib. de vestig.
ἄργυρος, radices argenteas habens. Siciphortus.
ἄργυρος, argentum recipio, argentum donor. Pind. Nem.
ἄργυρος, excelentior. Coluth. in sapu Helenæ.
ἀργύρεος, idem quod *ἀργυρόειος*. Pind. Nem.
ἄργυρος, auxiliium. Æsch. in Peon.
ἀργυροκόμος, præstantissimus vates, optimus vates. Soph.
ἀριθμολογία, numeratio, id quod numeratur. Æsch. in Eu-
 nen.
ἀριθμότης, adnumeratio. Anth. in Epigr.
ἀρμύρα, idem quod *ἀρμύρα* & *ἀρμύρα*. Æsch. in Eumen.
ἀρμύρα, idem quod *ἀρμύρα*. Luc. in Symph.
ἀρπαχάρον, *κόρυς*, est telum leporarium cuius meminit Op-
 rian.
ἄρπυιός, *ἄρπυιός*, tartus. Callim. in hynno in Apoll.
ἄρπυιός, *ἄρπυιός*, Atitk. phylago.
ἄρπυιός, recenter decerpit.
ἄρπυιός, integritas. Laert. in Zenone.
ἄρπυιός, idem quod *ἀρπυιός*. Diole. lib. 3.
ἄρπυιός, recentis scipius. Lucian.
ἄρπυιός, princeps seu generis seu gentis, vel antiquæ origi-
 nis, seu generationis, princeps. Nonnus.
ἄρπυιός, scribitur princeps. Plut. in Eumene.
ἄρπυιός, qui præest nauis, nauis præfectus, nauiclerus. Stra-
 bo. lib. 14.
ἄρπυιός, imperiosus, *ἄρπυιός*. Merc. Trism.
ἄρπυιός, qui sellus non est Strabo.
ἄρπυιός, sine opimento. Diole.
ἄρπυιός, immobiliter. Laert.
ἄρπυιός, idem quod *ἀρπυιός*. Sophocel.
ἄρπυιός, ductus sine cibo. Job. 24.
ἄρπυιός, in clypei formam factus, scutatus. Oppian. lib. 1. de
 Ven.
ἄρπυιός, clypeatus, *ἀρπυιός*. Æsch. in Argam.
ἄρπυιός, idem quod *ἀρπυιός*, const. illos, itellis distinguo. Aratus.
ἄρπυιός, idem quod *ἀρπυιός*.
ἄρπυιός, qui simul non exercetur, vel qui non exercetur.
 Lucian. in Paphio.
ἄρπυιός, est: usus carentia, inclementia, incommiseratio.
 In nou. const.
ἀρπυιός, qui ad finem non perducitur. Plut.
ἄρπυιός, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*, inarticulare. Merc. in Tula.
ἄρπυιός, *ἄρπυιός*, circa assensionem. Plut.
ἄρπυιός, bituminosus, bitumen sciens. Strabo lib. 11.
ἄρπυιός, qui confrictus non est, qui densus non est. Mercur.
ἄρπυιός, ex aliphodele. Luc. ver. hist. lib. 2.
ἄρπυιός, idem quod *ἀρπυιός*, infamia, ignominia. Esch. 14.
ἄρπυιός, non periturus. Laert.
ἄρπυιός, idem quod *ἀρπυιός*, molesta. Laert.
ἄρπυιός, vaporosus, Arist. meteorol.
ἄρπυιός, idem quod *ἀρπυιός*, frater. Soph.
ἄρπυιός, videtur *ἄρπυιός* apud Arist. de animal. lib. 6. thinnorum (re-
 tus, quia paucis diebus adolefcunt.
ἄρπυιός, qui uario natura indigus, qui per se indiget. Merc. Trism.
ἄρπυιός, per se dominus. Joseph. de Macc. c. 1.
ἄρπυιός, ipso uinctus, qui sponte vinciri se permittit. Opp.
ἄρπυιός, cum quis ex seipso didicit. Plut.
ἄρπυιός, eodem anno. Theocr.
ἄρπυιός, qui apud se loquitur. Laert.
ἄρπυιός, id est *ἄρπυιός* & *ἄρπυιός*. Æsch. in *ἄρπυιός*.
ἄρπυιός, qui seipsum impicat seu irerit. Opp. 4. hal.
ἄρπυιός, nulla arte elaboratus, vilis. Nic. in Ther.
ἄρπυιός, sua sponte, & per se factus. Soph. in Oedi. Col.
ἄρπυιός, est Deus, apud sapi. Pythag.
ἄρπυιός, id est cum ipso patris, cum *ἄρπυιός*. Æsch.
ἄρπυιός, inclusus, concludus veluti in carcere. Æsch. in Xor.
ἄρπυιός, abieciis à literis, indodus. Plut.
ἄρπυιός, diuinarum contemptus. Plut.
ἄρπυιός, spumo, *ἄρπυιός*. Opp. lib. 1. de Ven.
ἄρπυιός, qui ueneti operam dat, & indulget, ueneti obno-
 xius Polemon in phylago.
ἄρπυιός, tristis, uacrens. Nic. in Ther.
ἄρπυιός, palca abundans. Arat.
ἄρπυιός, adicet *ἄρπυιός* in phylago, flamma que ex paleis fit. Plut.

B

ἄρπυιός, idem quod *ἄρπυιός*. Æsch. in Persis.
ἄρπυιός, idem quod *ἄρπυιός*. Hom. II. 9.
ἄρπυιός, profundus campos habens. Pind.
ἄρπυιός, profundus nexus. Opp. 4. Hal.
ἄρπυιός, bellicosus. Epith. Martis.
ἄρπυιός, profundum os habens. Strabo.
ἄρπυιός, profundum & magnum terminum habens, id est
 immensus, magnus. Oppian.

Βαμβακίζω, idem quod *βαμβακίζω*, præ frigore dentibus cetero
 Plut.
Βαρύς, grauius spirans, grauem odorem exhalans. Nicand. in
 Ther.
Βαρύς, idem quod *Βαρύς*, grauisonus, grauistrepus. Soph.
 in Phil.
Βαρύς, grauis, seu grauius membris, membra habens grauia,
 membra aggrauans. Opp. 5. hal.
Βαρύς, grauem pœnam inferens. Æsch. in Xor.
Βαρύς, grauiolens. Diole.
Βαρύς, varia moliens. Pind. Pyth. II.
Βαρύς, grauius afflicus som. Plut.
Βαρύς, profundum os habens. Strabo.
Βαρύς, pondus aut graue aliquid ferens, laboriosus, ex Nau;
 mach.
Βαρύς, fascinatorius. Plut. symp. 5.
Βαρύς, diminutiuum à *βαρύς*, tegulus. Plut. in Agel.
Βαρύς, profanatio. Leuit. 21.
Βαρύς, Pind. Nem. 9.
Βαρύς, violentia & iniuria. In nou. const.
Βαρύς, liber. Laert. in Antisthene.
Βαρύς, id est *ἄρπυιός*. Sophocel. in Oedipo r.
Βαρύς, iouis epithetum, balans. Oppian. lib. 2. de Ven.
Βαρύς, balatiuus, qui balat *ἄρπυιός*, animalia que balant,
 apud Suid.
Βαρύς, *ἄρπυιός*, parua buccella, frustulum. Eust.
Βαρύς, deductum ab Eustath. buccella. o stella.
Βαρύς, clamatoria, uociferatoria. Æsch. in Persis,
ἄρπυιός, bombratio. *ἄρπυιός*.
Βαρύς, maxime septentrionalis. Dion. de situ orb.
Βαρύς, idem quod *Βαρύς*. Nic. in Ther.
Βαρύς, borealis. Aratus.
Βαρύς, consultus, qui consilio pollet. Plut. in Solone,
Βαρύς, idem quod *Βαρύς*. Plut.
Βαρύς, quo utitur Æschyl. in Xor. *ἄρπυιός*,
ἄρπυιός, ubi scholiastes exponit *ἄρπυιός*.
Βαρύς, poet. pro *ἄρπυιός*. Opp. lib. 4. de Ven.
Βαρύς, qui tardè incedit. Arist.
Βαρύς, qui breuitus pedibus incedit. Arist.
Βαρύς, qui rationis consilio & scientia ualet. Xenoph. in
 Hipp.
Βαρύς, qui digitos habet tenues. Polemo in phyl.
Βαρύς, com am beuam gestio.
Βαρύς, breuiter ferunt habens. Pind.
Βαρύς, quo utitur Æschyl. in suppl. *ἄρπυιός*,
ἄρπυιός, id est *ἄρπυιός*, quo utitur Æschyl. in suppl. *ἄρπυιός*,
ἄρπυιός, inquit schol. Ceterum pro *ἄρπυιός*, alij legunt
ἄρπυιός.
Βαρύς, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*.
Βαρύς, idem quod *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*. Aratus.

Γ

Γαλακτώδης, d tetra genitus, *γαλακτώδης*. Apol. 3. Arg.
Γαλακτώδης, lac habens, lacte abundo. Plut. symp. 2.
Γαλακτώδης, proprie *γαλακτώδης*, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*,
ἄρπυιός, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*,
 i scholiastes.
Γαλακτώδης, Lact. in Petrarco.
Γαλακτώδης, gloriose, elatio, iactatio, exultatio. Esripid. in
 Titod.
Γαλακτώδης, elatus. Laertius in Polemone.
Γαλακτώδης, hilaris. Pind. Pyth. 4.
Γαλακτώδης, genialis, genitabilis, generare faciens. Plut. de Pythie
 orac.
Γαλακτώδης, ponticulos. Æl. var. hist. l. 8.
Γαλακτώδης, fontium extructio. Strabo lib. 1.
Γαλακτώδης, idem quod *γαλακτώδης*. Plut.
Γαλακτώδης, idem quod *γαλακτώδης*, glaucus, cernuus. Plut.
Γαλακτώδης, elegans, uerossus. Luc. in Encomio Dem.
Γαλακτώδης, secundum schol. Nicandri dicitur, *ἄρπυιός*,
ἄρπυιός.
Γαλακτώδης, dulcedinem adferens. Oppian.
Γαλακτώδης, mente dulcis seu ingenio præditus. Polem.
Γαλακτώδης, idem quod *γαλακτώδης*. Job. 10.
Γαλακτώδης, ad gnuosum pertinens, uim habens seu naturam
 exotem. Cic. epist. ad Attic.
Γαλακτώδης, leuis amara, qui natus degit. Strabo.
Γαλακτώδης, id est Æsch. in Persis. item in laet. *ἄρπυιός*,
ἄρπυιός, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*,
ἄρπυιός, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*, *ἄρπυιός*.
Γαλακτώδης, qui peras sumit seu uiciscitur mulieris causa.
 Æsch. in Argam.
Γαλακτώδης, idem quod *γαλακτώδης*, iocundus, inflexus. Oppian. lib. 1. de
 Venat.

Καθ' ἑαυτὴν ἰσχυρῶς, idem quod καθ' ἑαυτὴν ἰσχυρῶς.
 Καταβασίς, in orbem conglobatio, conuolutio, volubilitas. Epicu-
 rus in epist. ad Pythoclem.
 Καταβασίς, vomitus consergo. Ctes. in reb. Ind.
 Καταβασίς, des. incedo, gradior, conicendo.
 Καταβασίς, ioripio, doctissimo. Plot.
 Καταβασίς, cubile, cubiculum, δ' ἑαυτὴν. Non.
 Καταβασίς, desicco, καταβασίς, pass. Aeschyl. in Prometh.
 Καταβασίς, δ' ἑαυτὴν, iactantia. Pind. Nem.
 Καταβασίς, malum conformum. Theogn.
 Καταβασίς, vane iactabundus, vana iactans. Il. 5.
 Καταβασίς, qui inaniter se iactat, & gloriatur. Plat.
 Καταβασίς, seu καταβασίς, δ' ἑαυτὴν, qui pinguendo noxam
 adfert. Aesch. in suppl.
 Καταβασίς, tumultuosus, turbulentus. A. Actuar.
 Καταβασίς, poet. furax, furiosus, ἀλόγος. Apol. 3. A. G.
 Καταβασίς, nidocofus. Aesch. in Xanph.
 Καταβασίς, parua cochlea. Strabo.
 Καταβασίς, conchyliatus. Strabo lib. 1.
 Καταβασίς, concavitio, concanitas. Aegin. lib. 6.
 Καταβασίς, dimittit, ἀκατάβαστος, ventriculus.
 Καταβασίς, commercium. In nou. consil.
 Καταβασίς, cubile, concubitus. Leuit.
 Καταβασίς, adulation, denocinium. Max. Tyr.
 Καταβασίς, imperfectum membrum aliquid aut contra
 naturam habens. Polemo in phisio. g.
 Καταβασίς, mutilatio, deturcatio, delectatio. In nou. consil.
 Καταβασίς, ντιανος, ἀκατάβαστος. Aesch.
 Καταβασίς, pistillo refert. Hiesyl.
 Καταβασίς, idem quod καταβασίς. Eccl. cap. vit.
 Καταβασίς, qui laborat, qui operatur. In a. a. h.
 Καταβασίς, latio, ἀκατάβαστος. Nic. in Alex.
 Καταβασίς, ἀκατάβαστος, ἀκατάβαστος, apud Plot. in Erot.
 Καταβασίς, Corybantis imitans, sui orbem Corybanticum pae-
 se ferens Lucian.
 Καταβασίς, summitas.
 Καταβασίς, cribro. Plot. de placitis philof.
 Καταβασίς, alca. lufus, cubotum lufus Xeo.
 Καταβασίς, in orbem. Eurip.
 Καταβασίς, orbiculus. Diof.
 Καταβασίς, idem quod ἀκατάβαστος. Aeschyl.
 Καταβασίς, in ἀκατάβαστος, vndolus. Oppian.
 Καταβασίς, εὐπελλετον, locus euepella confusus. Strabo.
 Καταβασίς, cyperum refero. Diof.
 Καταβασίς, germinatio. Cantic. c. 7.
 Καταβασίς, fortitudo, validitas. Judith. c. 7.
 Καταβασίς, εὐπελλετον, εὐπελλετον, Non.
 Καταβασίς, in acuto genere legitur. Exod. 28.
 Καταβασίς, idem quod ἀκατάβαστος. Oppian. lib. 4. de Ven.
 Καταβασίς, inhumatio, sepultura. Eurip. in Troadid.
 Καταβασίς, idem quod ἀκατάβαστος. Max. Tyr.
 Καταβασίς, germina. Cantic. c. 7.
 Καταβασίς, domonium. ex Meianpode.
 Καταβασίς, cyntum erat iydus. Nic. in Alex.
 Α
 Ααζ' ἑαυτὴν, Ieronimus. Oppian. lib. 1. de ven.
 Ααζ' ἑαυτὴν, in tono, strepo. Aeschyl.
 Ααζ' ἑαυτὴν, fulgens, iucundus. Lucian.
 Ααζ' ἑαυτὴν, vinu habens illustrandi & nitidū reddendi. Diof.
 Ααζ' ἑαυτὴν, populus transiens, per quem populi transeunt. Aesch.
 Ααζ' ἑαυτὴν, quo populus patitur, quo populus aticitur. Aesch. in
 Persis.
 Ααζ' ἑαυτὴν, qui a populo colitur. Pind.
 Ααζ' ἑαυτὴν, idem quod ἀαζ' ἑαυτὴν, olusculum. Lacti.
 Ααζ' ἑαυτὴν, in iactibus omnium iactate laborans. Hippocr. a ph. 4.
 Ααζ' ἑαυτὴν, notum est mutis, apud Hom.
 Ααζ' ἑαυτὴν, minutis literis constant, minutis literis conscri-
 ptus. Luc. in conu.
 Ααζ' ἑαυτὴν, λεπτὸς κατεσκευασμένος, tenuiter edificatus, ex te-
 neu materia struendus, paratus. Aeschyl. in Persis.
 Ααζ' ἑαυτὴν, exiles tibias seu crura exilia habens. Adamant. in
 phisio. g.
 Ααζ' ἑαυτὴν, qui quintum semen seu tenue habet. Diof.
 Ααζ' ἑαυτὴν, paritio. Theogn.
 Ααζ' ἑαυτὴν, vilbas vitas habens. Opp. lib. 4. hal.
 Ααζ' ἑαυτὴν, idem quod ἀαζ' ἑαυτὴν. Pind. Nem. 9.
 Ααζ' ἑαυτὴν, thure aspergo, thure condio, thus miscco. Maccab.
 Ααζ' ἑαυτὴν, thus adoleo. Strabo.
 Ααζ' ἑαυτὴν, ἄλοχος, gen. ligur, ligustica. Eurip.
 Ααζ' ἑαυτὴν, pro effusione lapidum, aut pro copia lapidum. Stra-
 bo.
 Ααζ' ἑαυτὴν, ad portum pertinens.
 Ααζ' ἑαυτὴν, pinguedo, ἀαζ' ἑαυτὴν. Diof.
 Ααζ' ἑαυτὴν, applicatio, ἀαζ' ἑαυτὴν. Aeschyl.
 Ααζ' ἑαυτὴν, in form. gen. solom. Prou.
 Ααζ' ἑαυτὴν, insidiator, qui insidiari solet. Adamant.

Ααζ' ἑαυτὴν, idem quod ἀαζ' ἑαυτὴν. Soph.
 Ααζ' ἑαυτὴν, homines soluens, frangens. Tyrrhid. in excidio
 Troic.
 Ααζ' ἑαυτὴν, tabiosē, in morem furiosū. Oppian.
 M
 Μακρός, ἡ, furens. Aeschyl.
 Μακροβασίς, qui longis passibus incedit. A rist. in phis.
 Μακροβασίς, idem quod μακροβασίς. Aesch. in Persis.
 Μακροβασίς, longevitas. Baruch. c. 3.
 Μακροβασίς, longa iaculatio, quod e longinquo seu emina quis
 iacula tur. Strabo lib. 3.
 Μακροβασίς, e longinquo feriens. Strabo lib. 8.
 Μακροβασίς, qui longum habet mentum. Adamantius in phisio.
 Μακροβασίς, qui paruum mentum habet. Adamant. in
 phisio. g.
 Μακροβασίς, qui longam senectutem agit, qui diu in senectute
 vivit. Diof. l. 1.
 Μακροβασίς, longa & proluxa barba vtor. Strabo.
 Μακροβασίς, longum iter. Strabo.
 Μακροβασίς, epithetum somnij. apud Laertium in Arist.
 Μακροβασίς, idem quod μακροβασίς, fatuitas, desipientia. Pole-
 mon.
 Μακροβασίς, magna iactans. Pind. Nem.
 Μακροβασίς, idem quod μακροβασίς, magnos viros faciens. Opp.
 lib. 1. de Ven.
 Μακροβασίς, gloriosus, magna gloria. 3. Maccab.
 Μακροβασίς, magnam suum habens. Bacchyl.
 Μακροβασίς, magnipotens. 3. Maccab.
 Μακροβασίς, magnam radicem habens. Diof.
 Μακροβασίς, qui est magna carne seu magno corpore, carno-
 sus, corpulentus. Ezech. 16.
 Μακροβασίς, idem quod μακροβασίς & ἀαζ' ἑαυτὴν. Aeschyl.
 Μακροβασίς, adterio seu postero. Oppian.
 Μακροβασίς, tetradio, contractio. Plotarch. in πολυφ.
 Μακροβασίς, placidam, & blandam vocem habens. Tyrtzus de
 virtute bellica.
 Μακροβασίς, decumentum suscipiens, qui decrescit, aut decrescere
 faciens.
 Μακροβασίς, niger homo, & μακροβασίς, nigri homines, apud
 Strabo. lib. 1.
 Μακροβασίς, nigros habens vortices, attritor. Dionys. de situ
 orbis.
 Μακροβασίς, nigris vestibus indutus. Plot.
 Μακροβασίς, idem quod μακροβασίς. Soph.
 Μακροβασίς, semirufus. Strabo.
 Μακροβασίς, dimidium cems, eris medium. Strabo.
 Μακροβασίς, denud cingo, alio colore infuso. Lucian.
 Μακροβασίς, proficicio. Plot. symp.
 Μακροβασίς, idem quod μακροβασίς, mutabilis. Plot.
 Μακροβασίς, permutatio. Eccl. 37.
 Μακροβασίς, idem quod μακροβασίς. Hom. Il. 2.
 Μακροβασίς, post occido. Aratus.
 Μακροβασίς, idem quod ἀαζ' ἑαυτὴν, & μακροβασίς adu. vniuersam
 contentum. Arat.
 Μακροβασίς, medius, qui in medio est. Aesch. in Xanph.
 Μακροβασίς, in infilio, persequendo infilio. Hom. Il. 1.
 Μακροβασίς, post respicio, tandem respicio.
 Μακροβασίς, seu μακροβασίς, transuol. Luc. de scribenda
 historia.
 Μακροβασίς, mutato itinere nauigo, navigationem mutō. Oppia.
 Μακροβασίς, respicio. Opp. 5. hal.
 Μακροβασίς, qui degenerat & immutatur, qui mutationem
 respicit. Dionys. in alicarnas.
 Μακροβασίς, adiect. apud Laert.
 Μακροβασίς, transformatio, mutatio in aliam formam. In nouel.
 consil.
 Μακροβασίς, cum impetu seu impetuose descendendo, redco eum
 impetu Homer.
 Μακροβασίς, Plot. symp. 7.
 Μακροβασίς, idem quod ἀαζ' ἑαυτὴν, excipio, suscipio. Dionys.
 de situ orbis.
 Μακροβασίς, mutō scriptum, mutō inscriptionem, seu superscri-
 ptionem. Plot. in Ifoet.
 Μακροβασίς, transendum. Laert. in Menedemo.
 Μακροβασίς, vetulus. Hom.
 Μακροβασίς, pollutio. Leuit.
 Μακροβασίς, paruum mentum habens. Polemo in phisio. g.
 Μακροβασίς, qui paruum mentum habet. Adamant. in phisio.
 Μακροβασίς, paruitas, seu exilitas pulvis. Gaicu.
 Μακροβασίς, idem quod μακροβασίς. Eccl. 1.
 Μακροβασίς, promiscue clamans. Plotarch.
 Μακροβασίς, albo distinctus, semialbus. Lucian.
 Μακροβασίς, semihomo, ad verbum, homini per mixtus. Aesch. in
 suppl.
 Μακροβασίς, inuisus princeps. 2. Maccab.
 Μιδωτικός

Μεθυστής, conductor, in nou. confit.
 Μετρητής, oīos pīstīgīatūm & impostur. Luc. in pīse.
 Μείρα, id est, adiectiuum, idem. gen. 2. μείρα diuidua, particula-
 nis. Nicand.
 Μείρα, principium numeri apud Arithmeticos.
 Μένανος, idem est Pind. Pyth. 4. σκιάσθ' μένανον, sceptrum mo-
 narchicum.
 Μένανος, seu μαιώνος, idem quod μόνονος. Non. c. 1. Ioh.
 Μενελαός, qui uenit in tantum, seu furculam, seu caulem habet.
 Diosc.
 Μενόλιος, lupus solitarius, lupus ferus ab aliis degen. Arat.
 Μονόφυτος, unicum testum habens. Strabo.
 Μυθευλάος, qui fabulas coarctat. Mat. Tyr.
 Μυκήτιος, suo genus, qui est ex fungo. Lucian.
 Μύκητις, Ἰταλικὸς, fungi Italici. Plur.
 Μυλῆς, idem quod μύλας, mola formam habens, rotundus.
 Nicand.
 Μυροβόλος, unguento tinctus, delibutus, madefactus, unguenta-
 tius. 3. Maccab.
 Μύρτος, myrtus, Callim.
 Μύρτος, res abominanda, μύρτος, Aeschyl.
 Μύρτος, idem quod μύρτος, Diosc.
 Μυλῆτες, idem quod μύλας, tardus, hebes. Laert.
 N

N

Ναπαῖος, salmosus, & ἰαπωνία, nymphæ, nymphæ saluum. So-
 phocles.
 Ναρκόσιον, vas est unguentarium, vel medicamentarium. Cicero.
 Ναυτεπιβάτης, qui nauī seruit, ut tuum nauium lucretor.
 Νεώριος, recens annuntiatū, seu annuntiaris, seu nuntiatū.
 Aeschyl. Xanth.
 Νεαλῆς, qui de nouo incrementum caput, qui nouum incremen-
 tum capere incipit. Opp. lib. 1. hal.
 Νεάλοφος, recens molius. Nicand. schol.
 Νεαρόβριος, vel νεαρόβριος, recens mulctus. Nic. in Alex.
 Νεοκλάδος, locus à Luciano sic confictus.
 Νεοκλαδία, apud Titium mortificatio, vitæ reuolutio.
 Νεοκλάσιος, qui nouissimè pullifans, vel in lucem editus est.
 Opp. lib. 1. hal.
 Νεοκλαδία, recens decerptus. Aesch. in suppl.
 Νεοκλαδία, recens interfectus. Pind. Nem.
 Νεοκλαδία, expro. apud Pind. in Olymp. ode 3. nouus.
 Νεοκλαδία, qui recensiter feminatus est. Aeschyl.
 Νεοκλαδία, qui recensiter oblectat, nouam delectationem referens.
 Opp. lib. 1. hal.
 Νεοκλαδία, recens factus, seu amputatus. Eurip.
 Νεοκλαδία, nequus, peculiariter ille quo arcus intenditur. Theocr.
 Νεοκλαδία, in istar nobis. Nonn.
 Νεοκλαδία, nubecula, ex nube factus. Lucian.
 Νεοκλαδία, nauale, etiam nauium itabulum. Dicitur & νεοκλαδία.
 Strabo.
 Νεοκλαδία, infantilia. Opp. lib. 1. hal.
 Νεοκλαδία, infans. Apoll.
 Νεοκλαδία, adiectiuum. gen. Νεοκλαδία, à seino sumpta. Nicand.
 Νεοκλαδία, in istar nobis. Theocr.
 Νεοκλαδία, ad victoriam pertinens, qui magni ad victoriam mo-
 menti est. Plur.
 Νεοκλαδία, idem quod νεοκλαδία, pascor, pascor, pascor. Nicand.
 Νεοκλαδία, qui est eius naturæ seu qualitatis, ut depascatur. Gal.
 Νεοκλαδία, idem quod νεοκλαδία. Plur.
 Νεοκλαδία, idem quod νεοκλαδία, a tatus.
 Νεοκλαδία, nocturna nauigatio. Strabo lib. 16.
 Νεοκλαδία, quem nocte honore seu ueneratione prosequimur,
 quem nocte ueneramus & colimus. Aeschyl.
 Νεοκλαδία, uirtus, apud Theocr.
 Νεοκλαδία, idem quod νεοκλαδία, italamus. Callim.
 Νεοκλαδία, idem quod νεοκλαδία. Nicand.
 N

N

Νεοκλαδία, idem quod νεοκλαδία. Callim.
 Νεοκλαδία, euse perniciem adferens. Aeschyl. in Xanth.
 O

Οδύμας, idem quod οδύμας, olfacio, odoros. Nicand.
 Οδύμας, id est, dolore conuulsus. Plur.
 Οδύμας, lauentis digoni, digoni genibus. Plur.
 Οδύμας, buchtiosus. Nicand.
 Οδύμας, ad domesticum pertinens, domesticus, οδύμας, οδύμας, domestica suppellex. Laert.
 Οδύμας, edificator, conditor, qui sedes alicui assignat. Pind.
 Οδύμας, idem quod οδύμας. Aeschyl.
 Οδύμας, paucos homines habens, non frequens homini-
 bus. Xen. in OEc.
 Οδύμας, qui parum consilio pollet, non valde prudens. Pole-
 mon in Physiogn.
 Οδύμας, paucos seruos habens, apud quem pauci seruiunt.
 Strabo.
 Οδύμας, qui parum carnis habet, macilentus. Lucian.
 Οδύμας, paucos liberos habens. Mat. Tyr.

Οδύμας, uocis concisus. Diosc.
 Οδύμας, idem quod οδύμας, solidus, qui totus malleo
 ductus est. Euseb.
 Οδύμας, qui totius corporis est, ad totum pertinens corpus.
 Actuar.
 Οδύμας, totus lapideus, totus ex lapide seu lapidibus factus.
 Strabo.
 Οδύμας, idem quod οδύμας, consanguineus, frater. Pind.
 Οδύμας, eodem cubili uenit. Opp. lib. 4. hal.
 Οδύμας, simul milite, simul bellum in eo, simul iacolor. Opp.
 5. hal.
 Οδύμας, qui in eadem dignitate, qui unā consultat, & deliberat.
 Pind. Olymp. 1.
 Οδύμας, idem quod οδύμας, consanguineus.
 Οδύμας, quæ potens, quæ possens. In nouel. consil.
 Οδύμας, similitudo spectet. Laert. in epicuro.
 Οδύμας, idem quod οδύμας. Plur.
 Οδύμας, qui eodem in lecto, eodem in thoro discumbit. He-
 rodot.
 Οδύμας, idem quod οδύμας, navigationis socius. Epigr.
 Οδύμας, socius navigationis, qui simul natat. Opp. lib. 1. de pi-
 scibus.
 Οδύμας, eiusdem uisceris, cognatione coniunctus frater.
 Aeschyl.
 Οδύμας, eiusdem celeritatis. Lucian.
 Οδύμας, finem habens acutum, desinens seu finicus in acu-
 tum sonum aut uocem acutam. Polem.
 Οδύμας, qui digitos habet retro innersos.
 Οδύμας, in montibus cum mulieribus uersans. Plutar.
 Οδύμας, qui infano seu uehementi uoquium amore tenetur.
 Opp. lib. 1. hal.
 Οδύμας, recte uociferans. Lucian.
 Οδύμας, recta consilia dans. Pind. Pyth. 11.
 Οδύμας, recta uaticinatio, uerax & non fallax diuinitio. A.
 Aeschyl.
 Οδύμας, recta nauigio, secundo uento feror, ὀδύμας. Eu-
 riphanius Pythagoreus philolophus.
 Οδύμας, recta nauigans. Metaphoricè usurpauit Hippodamus
 Thurius Pythagoreus.
 Οδύμας, Bacchus montanus. Dionys. epith. Opp. de uen.
 Οδύμας, planities montana. Strabo.
 Οδύμας, idem modo constructus. Opp. 4. hal.
 Οδύμας, cœlium inhabitans. Aeschyl. in Xanth.
 Οδύμας, inuitio ὄχομα. 1. Maccab. 10.
 Οδύμας, actis seu uehementis iucius. Aeschyl. in ἐπιθ. ὄχομα.
 Οδύμας, uel potius mellor, pro ὄχομα. Theocr.
 Οδύμας, obliuionum, cibaria. ὄχομα. Iudith.

Π

Παράταξ, qui omnino non gultur, qui omnino icutus est.
 Nic. in Alex.
 Παράταξ, id est, omnino dominus, totus dominus. Opp. de uen.
 Παράταξ, omnino pulchere aspersus, laboriosissimus, omne ge-
 nus certaminis expertus, ut παράταξ. Aeschyl.
 Παράταξ, impetium in passionem. Iudith. in lib. de annal.
 cap. 13.
 Παράταξ, idem quod παράταξ, inuocatio. Iob 36.
 Παράταξ, pro παράταξ. Nic. in Alex.
 Παράταξ, tetragonus. Pind. Pyth. 9.
 Παράταξ, consilij mutatio, inconstantia. Polem. in Physiogn.
 Παράταξ, iterum erabundus. Aeschyl. in Fromitib.
 Παράταξ, qui consilij u. mutat. Polem. in physiogn.
 Παράταξ, tetragonus nexus seu plexu. Opp. lib. 4. hal.
 Παράταξ, qui iter reperit, uel, e contrariis iter faciens. Opp. 4.
 hal.
 Παράταξ, tetragonus, in contrarium totus. Opp. lib. 1. hal.
 Παράταξ, tetragonus, in contrarium totus. Opp. lib. 1. hal.
 Παράταξ, species terre motus, apud Arist. 1. de mundo. c. 4.
 Παράταξ, qui naturæ seu qualitatis est paritatis. Gal.
 Παράταξ, aduersus omnia uiolens. Epith. ὄχομα, apud Pind.
 Nem. 9.
 Παράταξ, omnes pascens. Aeschyl. in suppl.
 Παράταξ, iniretus, infortunatus. Sophocles.
 Παράταξ, id est, uel ὄχομα, uel ὄχομα, nox in qua plena luna lucret.
 Aeschyl.
 Παράταξ, omnia persuadent. Pind. Pyth. 4.
 Παράταξ, passim per fontes. Nic. in Alexiph.
 Παράταξ, habens seu interfectus plagas omnis generis. Sophocles.
 Παράταξ, ualde immensus. Opp. lib. 1. de uen.
 Παράταξ, totus artificiosus. Dionys. Halicaz.
 Παράταξ, aduersus simul cum tota gente. Strabo.
 Παράταξ, qui omnino excellit, ualde prestant. Opp. lib. 1. hal.
 Παράταξ, ualde occultus, fallacissimus. Opp. lib. 1. hal.
 Παράταξ, omnino postremus. Apoll.
 Παράταξ, ualde uimiosus, ualde contumeliosus. Aeschyl.
 Παράταξ, omnino contumeliosus, ualde damnus & noxam in-

Παικματικός, qui poemata conscribit, poetica. Plut.
 Παιδύων, pro παιδύων, ouile. Opp.
 Παιδαγωγός, paedagogus, Euryp. in Alc.
 Παιτήρ, remuneratorius, remunerator. Pind.
 Παιλαστήριον, v. bis administrator, seu rector, gubernator. Aisch.
 Παιλαστήριος, multos bamos habens. Oppian.
 Παιλαστήριος, qui multum venatur, valde venationi addictus. Oppian.
 Παιλαστήριος, multigradus, valde peruius, frequens hominibus. Dionysius.
 Παιλαστήριος, qui multis modis nocet, qui multis damnis & noxiis obnoxius est. Plut. lib. 1. contra Colotem.
 Παιλαστήριος, qui multum comedit, multinoctus. Aelian. var. hist.
 Παιλαστήριος, vitibus abundans, vitifer. Theocr.
 Παιλαστήριος, tectae epith. Pind. Olymp. 7. Παιλαστήριον γάρ, multiculturam tectam.
 Παιλαστήριος, multas habens aras, qui in multis aris colitur. Gal. hymno in Dian.
 Παιλαστήριος, lacte abundans. Arat.
 Παιλαστήριος, & παιλαστήριος, fructifico, fecundus sum. Luc. in Nigripino.
 Παιλαστήριος, multiloquus. Plut.
 Παιλαστήριος, idem quod παιλαστήριος, qui multas uxores habet. Strab.
 Παιλαστήριος, idem quod δημοδής, popularis vel valde popularis. Laert. in Th.
 Παιλαστήριος, ingloriosus, qui crebro iudicio contendit. Strabo libro 11.
 Παιλαστήριος, valde contentiosus. Opp. s. hal.
 Παιλαστήριος, idem quod παιλαστήριος, qui multum versatur. Opp. lib. 4. habitus.
 Παιλαστήριος, abundans oleo. Xen. in lib. de besti.
 Παιλαστήριος, multum laudatus. Xen. in Agefilao.
 Παιλαστήριος, multarum possessionum dominus. Tryphiod. in Trois exilio.
 Παιλαστήριος, matorum mater, tectae epithetum, apud Oppian.
 Παιλαστήριος, memotia pollens, memor. Aisch.
 Παιλαστήριος, multinoctus. Pind.
 Παιλαστήριος, multis morbis obnoxius, qui multis morbis occupatur, morbidus. Strabo.
 Παιλαστήριος, multorum castum, multorum malorum agitatio, cum quis multis passionibus obnoxius est. Plut.
 Παιλαστήριος, multum calcatus, aris & percutigatus. Plut.
 Παιλαστήριος, multa habens latera. Plut.
 Παιλαστήριος, multum odorem mittens, valde odoratus. Opp. lib. 1. de Ver.
 Παιλαστήριος, multiloquus. Iob. 3.
 Παιλαστήριος, valde circumspiciens, prudens. Arat.
 Παιλαστήριος, valde genchundus. Παιλαστήριος. Lucian.
 Παιλαστήριος, in animo dimisus, in multas partes dilectus. Oppian.
 Παιλαστήριος, multas formas habens. Strabo.
 Παιλαστήριος, epith. Cercin. Theocr.
 Παιλαστήριος, multum totius, multos flexus habens. Oppian.
 Παιλαστήριος, multitudine in multas partes filius. Παιλαστήριος. Sop.
 Παιλαστήριος, idem quod πομφολύγιον. Pind. Pyth. 4.
 Παιλαστήριος, ex mari nata, venetis epithetum. Oppian. lib. 1. de Ven.
 Παιλαστήριος, idem quod πομφολύγιον, laboriosus. Laert. in Clean.
 Παιλαστήριος, purpureos pedes habens, purpureus. Tryph.
 Παιλαστήριος, cunctos, v. statos, Παιλαστήριος. Aisch. in Xos.
 Παιλαστήριος, Dorice pro πομφολύγιον, id est deo. Pind. Hom.
 Παιλαστήριος, ante iaculor. Luc. in Tim.
 Παιλαστήριος, ante relinquo, seu deficio. Παιλαστήριος. Plut.
 Παιλαστήριος, ante lego, ante recito. Plut. apud Aisch.
 Παιλαστήριος, prius impredo, prius coalitum. Herodot.
 Παιλαστήριος, dec. praecido, prius incido. In nou. coust.
 Παιλαστήριος, idem quod απαλλάττω, retingo, acfortio. Hipparchus Pythagoreus in lib. de διδασκαλία.
 Παιλαστήριος, dec. ante emergo, prius emergo. Plut. de defectu oracul.
 Παιλαστήριος, dec. ante abeo, prius discedo. Luc. in dial. Plut. & Met.
 Παιλαστήριος, ante decottio. Diosc.
 Παιλαστήριος, ante inuidus & languidus sum. Aduar.
 Παιλαστήριος, extens & longè profundus, βαθύς. Apollon. 4. Argon.
 Παιλαστήριος, ante torqueo. Ioseph. de Maccab.
 Παιλαστήριος, dimittit, pro consultat. Luc. in parasito.
 Παιλαστήριος, antenuptialis. Παιλαστήριος, antenuptialis donatio.
 Παιλαστήριος, ante senex fio, ante senesco. Luc. in Timone.
 Παιλαστήριος, ante dissolvo. Plut.
 Παιλαστήριος, dec. praenuntiatio, pronuntiano ante facta. Hippocrit. in Aphor.

Προδύοις, praebignificatio, praemanifestatio. Plut. in quait.
 Προδύοις, dec. ante percurro, ante commemoro. Strabo.
 Προδύοις, ante enavigo, prius vela facio. Plut. in Arist.
 Προδύοις, praelaboro. Simonides apud A. th. lib. 14.
 Προδύοις, ante perficio, ante initio, ante perfoluo. Aelian.
 Προδύοις, extraho, extra traho, iudicio trahendo. Aelian. var. hist.
 Προδύοις, ante gradior, praeco. Plut. in Pomp.
 Προδύοις, dec. obstringor, obnoxius sum. 1. Maccab. 5.
 Προδύοις, dec. ante iudico, ante certiozem facio. Aetia.
 Προδύοις, dec. praemitto ad incitandum seu irritandum. Iustianus.
 Προδύοις, accusatio. Lucian.
 Προδύοις, arationem praecedens: vnde προδύοις Δημήτριον, Ceteris quam ante arationem praebantur. Plutarch. in cont. septem 5.
 Προδύοις, ante morior, prius vitam finio. Laert.
 Προδύοις, dec. eandem significationem habet, quam προδύοις, Laert.
 Προδύοις, ante appello. Lucian.
 Προδύοις, prior seu anterior appellus nautis, seu nauitibus portus praecupatio. Ar. in expeditione Alex.
 Προδύοις, ante cado. Plut. in lib. de colubenda irac.
 Προδύοις, dec. idem quod προδύοις, Laertian. Epicuri.
 Προδύοις, dec. ante instruo, ante compono. Plut. de and. poet.
 Προδύοις, dec. praecedo, prius eo. Merc. Trifun.
 Προδύοις, quod prius praecedit, apud Pind.
 Προδύοις, ante eductus, prius incedit. Plut.
 Προδύοις, prodeco, praegredior. Oppian.
 Προδύοις, ante nouitiam, prius qui praecedit nouam Lunam. Iudith.
 Προδύοις, ante iter facio, prodeco. Lucian.
 Προδύοις, temere me peto, temeratus sum. In aith.
 Προδύοις, praehimentum. Cic. ad Atticum.
 Προδύοις, ante crede, prius fidem habeo. Xen. in Agefilao.
 Προδύοις, pro προδύοις, prius gratia, dixit Apoll. Arg.
 Προδύοις, blandus, beneuolus, concors.
 Προδύοις, in quo ante tuba caecitur, in quo ante signum tubae datur. Aelian.
 Προδύοις, idem quod προδύοις, vel etiam ημαρτάριον.
 Προδύοις, insuper conferibo, confectibo. Plut.
 Προδύοις, accubitus, acclinatio. Luc. in Amor.
 Προδύοις, adhuc interrogo, adhuc iudico. Plut.
 Προδύοις, προδύοις, idem quod διακρίματα, i. προδύοις, exordium, iudicium dicendi facere. Plut. in lib. de facie in orbe Lunae.
 Προδύοις, dec. insuper recito, insuper natto. 1. Maccab. 8.
 Προδύοις, infero, eum metaphorice sumitur adiuugo. In aith.
 Προδύοις, dec. super, superimpro.
 Προδύοις, dec. appendo, praeparatio. Lucian. in phil. ior.
 Προδύοις, aperio, apertio. Plut.
 Προδύοις, ante iugulo, praeparatio. Lucian.
 Προδύοις, Serpentionalis. Strabo.
 Προδύοις, idem Strabo.
 Προδύοις, idem quod ἀρτίως, i. Maccab.
 Προδύοις, & προδύοις, idem quod αἰαίνω, & αἰαίνω. Aisch. in Prom.
 Προδύοις, iudicium de: & προδύοις, iudicium accipio. Xenoph.
 Προδύοις, iudicium de: & προδύοις, iudicium accipio. Xenoph.
 Προδύοις, dec. valde dubito. Plut.lymp. 4.
 Προδύοις, idem quod διακρίματα, ante infesto, declaro. Plutarch.
 Προδύοις, affinis idem quod προδύοις. Nic. in Ther.
 Προδύοις, insuper confutibo. Plut.
 Προδύοις, Eccl. cap. 15.
 Προδύοις, adhuc cogito, & mente concipio, vel etiam concipio. Plutarch.
 Προδύοις, vnto, iudicium.
 Προδύοις, praehocor, de equitibus. Plutarch. lib. de gloria. Aith.
 Προδύοις, pro congnus, conterminus. Strabo.
 Προδύοις, idem quod προδύοις. Laert. in Epicuro.
 Προδύοις, idem quod προδύοις. Lucian. in Amor.
 Προδύοις, attentè. Solom. Proverb. 12.
 Προδύοις, occidentalis. Strabo.
 Προδύοις, induro, inuetero. 3. Maccab.
 Προδύοις, vmbrosus, aduubiatus, vel πρόδύοις, v. aduubiatio. Strabo.

Προδύοις

Προκλήσις, adiectivum à προκλήσις.
 Προκλήσις, oratio.
 Προκλήσις, in super condo. Strab. lib. 10.
 Προκλήσις, Plut.
 Προκλήσις, a προκλήσις, fulgor, illustratio. Epicurus.
 Προκλήσις, addo fabulis, adhuc fabulor. Strabo.
 Πρόσθενσις, assensus. Cicero.
 Προσδύομαι, lamentor. Sap.
 Προσδύομαι, implico. Strab. lib. 1.
 Προσδύομαι, habens reditus & progenitus, lucrosus. Strabo.
 Προσδύομαι, in unio, χυρὸς, i. Maccab. 13.
 Προσδύομαι, pro salutatione. Eurip. in Iphig.
 Προσδύομαι, idem quod προσδύομαι, appositio, adiectio. Epicur.
 Προσδύομαι, in super fluo, & machinor. Plut.
 Προσδύομαι, idem quod προσδύομαι. Aeschyl.
 Προσδύομαι, peccati applicatus seu appositus: προσδύομαι. Aeschyl.
 Προσδύομαι, adscriptus, subscriptus. Diosc.
 Προσδύομαι, tabefactio. Plut.
 Προσδύομαι, prius maudo seu precipio. Sophoc. in Trachin.
 Προσδύομαι, Deorum, subministro ὀφρητέομαι. Plutarch. in Solone.
 Προσδύομαι, adhuc in memoriam reuoco, in memoriam red-
 co. i. Maccab.
 Προσδύομαι, att. zho, Atist.
 Προσδύομαι, praevidendo, ante teneo. Theocr.
 Προσδύομαι, prius auvius, Nonnus.
 Προσδύομαι, prima capta, prima proda. Callim.
 Προσδύομαι, primigenius, τυχερὰ προσδύομαι, fortuna primige-
 nis. Plut. in quirit.
 Προσδύομαι, qui primus scit, qui primus didicit. Oppian. 4.
 Aig.
 Προσδύομαι, primus mortuus. Aeschyl.
 Προσδύομαι, prima radix, rad. calis, is ad quem alicuius rei ra-
 dix seu principio referatur. Lucian.
 Προσδύομαι, dolos habens inuatos.
 Προσδύομαι, deo in maculis distinctus & variegatus. Sophoc.
 Προσδύομαι, id est, τὸς πύργος μακάριον ἐκκαίρεισθαι. Aeschyl. in Peris.

Ραδός, qui frangi potest, cuius contrarium ἀρρηκτός. Apollon. 5.
 Aig.
 Ραδός, radice. Nic. in Alex.
 Ραδός, a radice, vel radicum aceruus, & cumulus, sicut
 φάλαξ coliturum. Pro radice posuit. Nic. in Alexiph.
 Ραδός, tofcus. Oppian.
 Ραδός, qui abio, het, abforbeodi vim habeat. Strabo.

Σαδός, qui onerat, qui implet. Aeschyl.
 Σαδός, traditio, seu negotium ferri. Xenoph.
 Σαδός, silentium. Cantic. cantic. 4.
 Σαδός, id est, durities, secundum Gal.
 Σαδός, duritiam praeforens natura & qualitate. Paul. Aeg.
 Σαδός, ad scopium pertinet. Nicand.
 Σαδός, saltator. Hom.
 Σαδός, scilicet, scilicet, scilicet, scilicet. Leuit.
 Σαδός, panum genus quoddam à festinatione dictum.
 Plin.
 Σαδός, heribico. i. Macc.
 Σαδός, sacrificium. i. Macc.
 Σαδός, diligentia. i. Macc.
 Σαδός, Bacchi cogonemtionem. Aelian.
 Σαδός, quos habet angustiam. Strabo.
 Σαδός, idem quod διαρκείας ἀγαστήρις. Sophoc.
 Σαδός, coronaria, ut φαλαγγίς. Plut.
 Σαδός, columbaris, ad columbarum pertinet. Σαδός, λιθός.
 Lucian.
 Σαδός, oculorum distortio. Σαδός, Αλβαν.
 Σαδός, tortuositas.
 Σαδός, denit. i. aditricio. Plut.
 Σαδός, idem quod συγγνωμοί, consensus. Soph. in Thrac.
 Σαδός, infigo, configo, compungo. Plut. in l. de facie in orbe
 Lona.
 Σαδός, opusculum libelles. Lucian.
 Σαδός, simul tollo. Laert. in Pyth.
 Σαδός, simul deorsum traho. Aesch. in ἐπιθ.
 Σαδός, concubitus. Plut. in iotic.
 Σαδός, simul concidit, concido, συγγνωμοί. Plut.
 Σαδός, simul acquiro, simul in potestatem redigo. Stra-

bo lib. 6.
 Συγγνωμοί, compono. Plut.
 Συγγνωμοί, simul extingo vel extinctum restingo. Plut.
 Συγγνωμοί, idem quod συγγνωμοί, conformo. Plut.
 Συγγνωμοί, simul comedo. Plut.
 Συγγνωμοί, collator in alic. Iudo. Aesch.
 Συγγνωμοί, vna lateo, delitescio. Strabo.
 Σύμμιξις, coniectura, seu somniorum interpretatio, signorum,
 prodigiorum & ceterorum eiusmodi. Art. in exped. Alex.
 Σύμμιξις, simul clamo. Max. Tyr.
 Σύμμιξις, & σύμμιξις, simul pascor. i. saix. 11.
 Σύμμιξις, expello, cicico, metaphora ab his quae aestus impetu ex-
 iciantur. i. Maccab.
 Σύμμιξις, simul in sanio. Lucian.
 Σύμμιξις, simul nigrum reddo, δημίτις, denigror. Plut.
 Σύμμιξις, simul transeo, simul digredior. Luc. in Nigriño.
 Σύμμιξις, simul inquino, coinquino. Baruth.
 Σύμμιξις, participio, simul partem capio. In nou. const.
 Σύμμιξις, simul ingredior, simul itrepro. Lucian. in
 Tim.
 Σύμμιξις, idem quod σύμμιξις. In nou. const.
 Σύμμιξις, simul circum traho, simul traho. Plutarch. de plac.
 Phil.
 Σύμμιξις, simul iustro, collustro. Strabo.
 Σύμμιξις, vna circumeo, circumeo, vel oberro. Lug.
 cian.
 Σύμμιξις, simul in foro versor.
 Σύμμιξις, simul suffoco, simul constringo. Sap. Solom.
 Σύμμιξις, conciliatio.
 Σύμμιξις, simul ignominia afficior, simul male audio. Plut.
 Σύμμιξις, colludo. Theocr.
 Σύμμιξις, simul capio, colligo. Hou. II. 7.
 Σύμμιξις, simul clamor alala, simul clamorem tollo. Plut. in
 Ant.
 Σύμμιξις, condoleo, simul doleo. Opp. lib. 1. bal.
 Σύμμιξις, simul augetur, simul incrementum capiens. Nic. in
 Alexiph.
 Σύμμιξις, simul capio. Plut. in Alex.
 Σύμμιξις, simul immuto, diuersum reddo. Aristoteles phys.
 cap. 4.
 Σύμμιξις, insulto. Plut. lib. de comp. aquar. & terr.
 Σύμμιξις, simul vago, & tenere exspatio. Plut. in Ant.
 Σύμμιξις, pro experis, ἀμίτοχο, ἀμιτοχο. Herod.
 Σύμμιξις, vel ζυγαμπίχο, occulto, cooperio. Aesch. in
 Pion.
 Σύμμιξις, simul lego. Plut.
 Σύμμιξις, lectio. Plut.
 Σύμμιξις, simul in memoriam reuoco.
 Σύμμιξις, simul confingo. Max. Tyr.
 Σύμμιξις, dec. complo. Plut.
 Σύμμιξις, suppleo ἀναπλήρομαι. Plut.
 Σύμμιξις, vna sustinet & in sublime iacio. Lucian.
 Σύμμιξις, simul seruo, confervo. Plut.
 Σύμμιξις, simul ascendo. Apoll.
 Σύμμιξις, dec. simul resouo, Diosc. lib. 5.
 Σύμμιξις, simul officio simul perago. Aist. in phys.
 Σύμμιξις, qui optulatur, qui opem fert, & auxiliatur. In
 nou. const. I. con. Imp.
 Σύμμιξις, simul minor, extenuor. Lucianus in Demona.
 Ac.
 Σύμμιξις, simul dirigo, simul rego & guberno. Plut.
 Σύμμιξις, simul inimitas exerceo. Plut.
 Σύμμιξις, dec. simul declino, ἀποκλίνο. Plut.
 Σύμμιξις, simul dimisso. In Auth.
 Σύμμιξις, simul auello. Diosc.
 Σύμμιξις, simul fluxus sum, stenuitatis particeps sum. Max.
 Tyr. i. term. 9.
 Σύμμιξις, compositio, concinnitas.
 Σύμμιξις, conuinctio. In nou. const. I. Imp.
 Σύμμιξις, congruentia, conuictentia. In nou. const.
 Σύμμιξις, coagmentatiuus, copulatiuus. In nou. const.
 Σύμμιξις, pro obrepio. In Can. Apost. can. 31.
 Σύμμιξις, magistratum collectio, seu collegium. Strab.
 Σύμμιξις, simul talis Iudo. Max. Tyr.
 Σύμμιξις, simul euaporo. Diog. Laert.
 Σύμμιξις, colluceo, collustratio. Plut.
 Σύμμιξις, augmentum, incrementum.
 Σύμμιξις, simul emitto, vel etiam, emitto. Plut.
 Σύμμιξις, simul occupo simul operam habeo. Plut.
 Σύμμιξις, simul foreo, seu mutuo accipio. Plut.
 Σύμμιξις, idem quod σύμμιξις. Callim.
 Σύμμιξις, concessio. Xen. Paed. 3.
 Σύμμιξις, cogitatus, manifestus. Plut. in Pyrho.
 Σύμμιξις, in inuidiam adduco. Plut. in Carone.
 Σύμμιξις, cohabitatio, eadem viuendi ratio. Plut.

Συγγνωμοί

M

T

Συνδιδασκαλία, condiscipulus, is cum quo vivimus. Lucian.
Συνδιδασκαλέω, simul discas, vel etiam discor. Plu-
 tarich.
Συνδιδάσκω, idem quod συνδιδάσκω, assentior. Plut.
Συνδιδάσκω, qui simul iudicat.
Συνδιδάσκω, simul persequor. Lucian.
Συνδιδάσκω, compar. Eurip. in Alcest.
Συνδιδάσκω, simul cedo, simul obsequor. Ioseph. Macc. c. 3.
Συνδιδάσκω, simul includo, simul coerco. Plut.
Συνδιδάσκω, vna scisco, simul ingredior. Plut.
Συνδιδάσκω, simul educo. Xenoph.
Συνδιδάσκω, simul transco, simul euado, transco. Xen.
Συνδιδάσκω, simul exercebo. Plut.
Συνδιδάσκω, vna ad bellum contra aliquem suscipiendum in-
 cito. Ios. ii.
Συνδιδάσκω, simul exorbo. Max. Tyr.
Συνδιδάσκω, qui facile congregatur, qui ad coitionem aut con-
 gressum facilis est, conionis particeps. Plut.
Συνδιδάσκω, simul iudico. Plut. lib. de iud.
Συνδιδάσκω, celsio, cum aliquid cedit, id est, non obnititur. Pla-
 tarich.
Συνδιδάσκω, accendo. Plut.
Συνδιδάσκω, sufficio, dicitur Strabo lib. 14.
Συνδιδάσκω, simul delicio, simul imbecillus sum. Plut.
Συνδιδάσκω, simul copiam auiditatem facio.
Συνδιδάσκω, simul vna scisco, simul precor. Plut.
Συνδιδάσκω, simul iudico, simul iutor. Plut.
Συνδιδάσκω, ad mensuram alio, dicitur Plut. In nouell. consti-
 tuti.
Συνδιδάσκω, confirmo, corroboreo, item iacito, impello.
 Plut.
Συνδιδάσκω, tenebras offendo. A. d. uar.
Συνδιδάσκω, anisuper adnecto, anisuper coningo. In nou. con-
 stit. Imp. l.
Συνδιδάσκω, cortiosus, qui simul amat. Max. Tyrinus.
Συνδιδάσκω, simul beatus sum. Xenoph.
Συνδιδάσκω, simul dormio, concumbo. Soph. in Oed.
Συνδιδάσκω, vna honeste me gero, vna honeste me confor-
 mo.
Συνδιδάσκω, simul sequor. Epist. Max. Tyr. p. 1.
Συνδιδάσκω, simul odio prosequor. Plut.
Συνδιδάσκω, simul desidero. Eurip. in Iphig. Aul.
Συνδιδάσκω, apto obatus. Plut.
Συνδιδάσκω, simul partio. Strab.
Συνδιδάσκω, qui in eodem templo colitur, qui idem templum habet,
 eiusdem templi socius. Strabo.
Συνδιδάσκω, seu **Συνδιδάσκω**, locus navigationis, connauta.
 Plut. in Soph.
Συνδιδάσκω, simul res nouas molior. Strabo.
Συνδιδάσκω, conuoluto. Plut.
Συνδιδάσκω, dicitur a **Συνδιδάσκω** significante concionem, congre-
 sum solentem. In nou. const.
Συνδιδάσκω, simul dolore afficio, & **Συνδιδάσκω**, simul doleo.
 Eccles.
Συνδιδάσκω, similiter afficio. Plut. in Ale.
Συνδιδάσκω, simul ingredior, simul prodeco. Max. Tyr.
Συνδιδάσκω, simul virgo. A. l. var. hist. lib. 12.
Συνδιδάσκω, **Συνδιδάσκω**, **Συνδιδάσκω**, simul maueo, temper adsum & comi-
 tor.
Συνδιδάσκω, idem quod **Συνδιδάσκω**, Plutare. in lib. de facie in or-
 be Lunę.
Συνδιδάσκω, vna experiens. Pind. Nem.
Συνδιδάσκω, vna deambulo. Lucian.
Συνδιδάσκω, **Συνδιδάσκω**, **Συνδιδάσκω**, complexio, circumpleant, complicatio. Luc.
 de conscrib. hist.
Συνδιδάσκω, simul in orbem agor. Plut.
Συνδιδάσκω, simul volo, ut cum mulca mas iocundam init in ae-
 te volando. Luc. in encomio musca.
Συνδιδάσκω, simul erro & vapor. Plut. in Ant.
Συνδιδάσκω, auxilio. Laert. in Socrate.
Συνδιδάσκω, idem quod **Συνδιδάσκω**, sibilus. Oppian.
Συνδιδάσκω, simul radico. Lucian.
Συνδιδάσκω, idem quod **Συνδιδάσκω**. Plut.
Συνδιδάσκω, qui eiusdem libaminis particeps est. A. l. chin.
Συνδιδάσκω, quod confusum erat in formo, compoco. Laert.
Συνδιδάσκω, conficere, id est, affligo. 2. Reg. 11.
Συνδιδάσκω, simul fero. Eurip.
Συνδιδάσκω, idem quod **Συνδιδάσκω**. **Συνδιδάσκω**.
Συνδιδάσκω, idem quod **Συνδιδάσκω**. Laert. in Chrysero.
Συνδιδάσκω, conficitur. Oppian.
Συνδιδάσκω, pro sigillo. Laert.
Συνδιδάσκω, sigillator. Plut.
Συνδιδάσκω, quidam dicitur esse voluit quasi **Συνδιδάσκω** est enim animi ve-
 luti sepulchrum. Vnde & Empedocles apud Plutarch. in symp. 5.
 quę dicitur **Συνδιδάσκω** appellat. & sybel. **Συνδιδάσκω** & **Συνδιδάσκω**.

terrentium involuorum animę.
Συνδιδάσκω, corporis ratio, quasi dicas, corporeitas. Merc.
 Tii.

T

Ταυρίθωρα, passis criminibus. Pind.
Ταυρίθωρα, in longum plexus seu complicatus. epith. retis a?
 pud Oppianum.
Ταυρίθωρα, extensam seu magnam vmbra habens. Oppia-
 num.
Ταυρίθωρα, idem quod **Ταυρίθωρα**, turbator, perturbator. A. l. ch.
Ταυρίθωρα, in idem versgens. Strabo lib. 1.
Ταυρίθωρα, idem quod **Ταυρίθωρα**, iphissimus imperator. Ioseph.
 Maccab. 16.
Ταυρίθωρα, qui celeriter incedit.
Ταυρίθωρα, qui celeriter deducit seu transmittit.
Ταυρίθωρα, machinamentum, structura. Theocr.
Ταυρίθωρα, etiam est Teucris. Theocr.
Ταυρίθωρα, armatus. Oppian.
Ταυρίθωρα, coniectura, probatio, documentum, signum, argu-
 mentum. Arrian.
Ταυρίθωρα, filius. Theocr.
Ταυρίθωρα, perfectos & integros menses habens, vel qui mensi-
 bus scilicet duodecim absoluitur, anni epith. Sop.
Ταυρίθωρα, significat etiam idem quod **Ταυρίθωρα**, vim habens per-
 sciendi, qui perficit. Arill.
Ταυρίθωρα, ad delubrum pertinent. Soph.
Ταυρίθωρα, est sonum musicum edo. Diog.
Ταυρίθωρα, Cantus, sonus musicus. Laert.
Ταυρίθωρα, quatuor voces edens, quatuor sonos diversos habens.
 Strabo lib. 13.
Ταυρίθωρα, qui tuetur, custodit. A. l. ch.
Ταυρίθωρα, circratio, manufactio. Plut.
Ταυρίθωρα, purificatio. Ioseph.
Ταυρίθωρα, in fecem gen. quassatrix. A. l. ch.
Ταυρίθωρα, quadrimalus, qui quatuor malas habet. Stra-
 bo.
Ταυρίθωρα, quadrangulariter, aut quadrangulo aspectu intueor.
 Lucian. in Philoparide.
Ταυρίθωρα, quatuor sedilia habens. **Ταυρίθωρα**. Lu-
 cian. in Tor.
Ταυρίθωρα, cicadę similis, cicadę naturam referens, seu habens.
 Lucian.
Ταυρίθωρα, ars, artificium. Epicur.
Ταυρίθωρα, artificium, **Ταυρίθωρα**. Max. Tyr.
Ταυρίθωρα, ars. Laert.
Ταυρίθωρα, sensum, ut **Ταυρίθωρα**, lassitudinis species quaedam
 quę intensius dicitur.
Ταυρίθωρα, ver barbarus, id est, valde barbarus.
Ταυρίθωρα, ter vnoem dicens, vel ter nupta. Theocr.
Ταυρίθωρα, tres toni medietates, tonus cum dimidio. Pla-
 tarich.
Ταυρίθωρα, trium crustarum gestatio in galea, gestatio galeę quę
 tres cristas habet. Strabo.
Ταυρίθωρα, qui tertiam partem habet. Lucian.
Ταυρίθωρα, hertes habens **Ταυρίθωρα**, id est, promontoria. Oppian. lib.
 3. hal.
Ταυρίθωρα, qui est mensura trium **Ταυρίθωρα**. Oppian. lib. 4.
 habent.
Ταυρίθωρα, ter libratus, ter exilicis. A. l. ch. in **Ταυρίθωρα**.
Ταυρίθωρα, tria latera habens.
Ταυρίθωρα, ter raptus, ter curesus. Trois epith. apud Theog.

Υ

Υαυρίθωρα, clandestinus nuntius, vel qui quasi nuntius venit.
 A. l. ch. in Xos.
Υαυρίθωρα, quod vlnis amplectimur, **Υαυρίθωρα**. Eurip. in Troad.
Υαυρίθωρα, subrusticus. Plut.
Υαυρίθωρα, aetem habens, subdialis. In nou. const. Imp. Leonis.
Υαυρίθωρα, subardeo, **Υαυρίθωρα**. Sophocli.
Υαυρίθωρα, demeto. Nic. in Ther.
Υαυρίθωρα, vitibus confitus. In nouel. const.
Υαυρίθωρα, subindio, subancio. Plut.
Υαυρίθωρα, lego, recito. A. l. ch. de falsa leg.
Υαυρίθωρα, subalbicans. Nic. in Ther.
Υαυρίθωρα, argentum anxie quęro, & veluti effodiendo, & ex
 cuniculis terę inuehigo.
Υαυρίθωρα, septentrionalis, qui est sub septentrionibus. Plut.
Υαυρίθωρα, solutio, ea significatione qua quid impeditum & liga-
 tum soluitur. Plut.
Υαυρίθωρα, suffugio, effugio. Plut.
Υαυρίθωρα, clandestinum effugium. Oppian. hal.

Υαυρίθωρα

Υπιναισι, approbatio, nutus, voluntas. Apollon.
 Υπιναισιος, comaritas, subcontrarietas. Laert. in Epic.
 Υπιναισιος, subdicio, subtrahio. In nouel. constitut. Leon.
 Imp.
 Υπιναισιος, cacumina, seu summitates perambulo. Eurip. in Bac-
 chis.
 Υπιναισιος, Theocr. idyll. 13.
 Υπιναισιος, succedo, ut a πινω. El. var. hist.
 Υπιναισιος, subuoluo, ruomo. Nic. in Alexiph.
 Υπιναισιος, eximus. Pind. Nem. 3.
 Υπιναισιος, ultra quam necessitas postulat, aut satis est, a-
 liquid facio. El. var. hist.
 Υπιναισιος, super attollo, apud Strab.
 Υπιναισιος, vehementer amplector, seu saluto. El. var. hist.
 Υπιναισιος, valde gloriosus, valde clarus, Tryph.
 Υπιναισιος, abundus, elatus. Aesch. in ἐπιτομή.
 Υπιναισιος, excellenter, supra modum. Iob. 15.
 Υπιναισιος, supra modum grauis. Aesch. in Agam.
 Υπιναισιος, exultantissimus Eurip. in Alc.
 Υπιναισιος, supra modum impleo. Xenoph. in lib. de Vectig.
 Υπιναισιος, plus a quo oneratus, onustus vitra modum. Strabo.
 Υπιναισιος, ad nauticam vique piens & refectus sum, valde piens
 & grauis sum.
 Υπιναισιος, morbi genus est, de quo Hippoc. de morbis lib. 2.
 Υπιναισιος, vehementer & supra modum amo. El. var. hist.
 Υπιναισιος, summe beatus sum. Luc. in somno.
 Υπιναισιος, maxime decipio, vel in super decipio. Plut. de sup.
 Υπιναισιος, supra modum virilis, fortis. item superbus & ferox.
 Theocr.
 Υπιναισιος, seu υπιναισιος, ferocitas, superbia. Apoll. 3. Arg.
 Υπιναισιος, quasi defectus, non valde habitatus. Plut. in Pompeio.
 Υπιναισιος, transcendo, superio, vt dicitur muros seu montem
 superare.
 Υπιναισιος, supra modum facio. Theocr.
 Υπιναισιος, inclutus, pius clarus. Nic. in Ther.
 Υπιναισιος, debeat, debeat, propugnatus, ex Mer Pyth.
 Υπιναισιος, valde magnus, vel υπιναισιος valde magnus. Luci.
 Υπιναισιος, saepe australis, australis. Dion.
 Υπιναισιος, valde inuicem Lucian.
 Υπιναισιος, iure uolans, agilis. Strabo.
 Υπιναισιος, valde amarus. Aesch. in Prom.
 Υπιναισιος, redundo, valde & vitra modum impleo. Sophoc. in
 Oedipo ty.
 Υπιναισιος, supra modum impleo. Xenoph. Pind. 8.
 Υπιναισιος, minima res. Lucian. lib. 8.
 Υπιναισιος, redundo. Strabo lib. 1.
 Υπιναισιος, valde liquefactus, valde attenuatus. Ioseph.
 Υπιναισιος, concumbo. Nic. in Alexiph.
 Υπιναισιος, alrem habens, sudialis, vel etiam subobscurus. Apol. 4.
 Arg.
 Υπιναισιος, submitto. Lucian. in somn.
 Υπιναισιος, subiecto submurmuro. Nic. in Alex.
 Υπιναισιος, Theocr. idyl. 19. Ouis est υπιναισιος.
 Υπιναισιος, qui sub lingua est. Aetius.
 Υπιναισιος, loquaculus, qui plus a quo loquitur. Polemo in phy-
 siogn.
 Υπιναισιος, subconuina sum alicuius, vt eum quis non rogatus,
 ad cenam proficiscitur, cum eo qui rogatus est. Lucian. in
 Ionico.
 Υπιναισιος, excipio, susceptor.
 Υπιναισιος, ubi co. i. pelle aliquatenus denudo. Gal.
 Υπιναισιος, submisso subdicio. Plut. ἐπιτομή.
 Υπιναισιος, subiecto subagito. Callim. in hyno in Delum.
 Υπιναισιος, locus ubi quis excipitur, hospitium. Strab.
 Υπιναισιος, facilis ad audientium, cedens. Oppian.
 Υπιναισιος, sub ammeico, Aelian.
 Υπιναισιος, subconuina. Galen.
 Υπιναισιος, iam emulo apud me emulo. Plut.
 Υπιναισιος, subconcluido, quodammodo concludo & circum-
 uenio. Plutarch.
 Υπιναισιος, subuoluo, subagito. Hom.
 Υπιναισιος, ut a πινω. In nou. const.
 Υπιναισιος, subuoluo. Apoll.
 Υπιναισιος, succido. υπιναισιος πινω. Tryphiod.
 Υπιναισιος, festiuus, bellus, elegans, ex Polem. in phys.
 Υπιναισιος, quodammodo lateo, subocculto. Aelian.
 Υπιναισιος, subgracilis, subteous. Lucian.
 Υπιναισιος, subamelicus. Plut.
 Υπιναισιος, separatio, ratio rinatio. Plut.
 Υπιναισιος, submollesco, languidior fio. Xen.
 Υπιναισιος, adhuc lactens, υπιναισιος. 3. Maccab.
 Υπιναισιος, subconqueror, ubi postulo. Plut.
 Υπιναισιος, aliquantulum stultus fatuus. Lucian.
 Υπιναισιος, subuoluo, subuoluo. 2. Maccab.
 Υπιναισιος, subuidus sum. ex Gal. in Diag.

Υπιναισιος, subfuscus. Diosc. lib. 1.
 Υπιναισιος, sublatosus, lutum habens sub Lucian. in somno.
 Υπιναισιος, subimpleo. El. var. hist.
 Υπιναισιος, succentio, percussio.
 Υπιναισιος, uero, incitatio, inlligatio, impulsus. Aesch. in
 Persis.
 Υπιναισιος, sub. Plut.
 Υπιναισιος, ingressus subteraneus, infernus ingressus seu iter.
 Plut.
 Υπιναισιος, idem quod υπιναισιος, herba que sub naribus enasci-
 tur. Ctes.
 Υπιναισιος, subrico. Aesch.
 Υπιναισιος, vmbrosus, opacus. Nicand. in Ther.
 Υπιναισιος, subdurus, exardus. Lucian.
 Υπιναισιος, idem quod υπιναισιος. Plut.
 Υπιναισιος, inferior sum, emissior. Gal.
 Υπιναισιος, notas seu signa continent alicuius rei occulte, en-
 igmaticus. Plut. symp.
 Υπιναισιος, subrior. Aratus.
 Υπιναισιος, subquadrangularis, qui quodammodo accedit
 ad quadrangularem formam. Adaman. in physiogn.
 Υπιναισιος, pollicetur, promitto. Hom. in hyno Mercurij,
 καὶ τὸν μακάριον ὑπιναισιος κατέδωκε, promittens an-
 nuit.
 Υπιναισιος, subditus. Aesch. in Persis.
 Υπιναισιος, qui est elato & maximo animo. in bonam partem
 idem ferit quod υπιναισιος.
 Υπιναισιος, altè gradior, in altum conscendo. Nonnus.
 Υπιναισιος, arduus, editus. O. p. lib. 4. de venatio.
 Υπιναισιος, altè suspensus.
 Υπιναισιος, qui supra nubes est. Nonnus.
 Υπιναισιος, altum solum habens. Pind. Isthm. 1.

Φιλανθίας, caluus. Luc. in philop.
 Φιλανθίας, amans bonum. Aesch. in ἐπιτομή.
 Φιλανθίας, splendor, splendorem amans. Pind.
 Φιλανθίας, amicos venor, mihi comparo. Laert.
 Φιλανθίας, amator certaminum, amans athleticam exercitati-
 nem. Plutarch.
 Φιλανθίας, hominum interemptor. υπιναισιος etiam dicitur.
 Plut. in Lyfandro.
 Φιλανθίας, curium studiosus. Pind. Isthm.
 Φιλανθίας, qui sponsonibus seu fiducionibus gaudet. Strab.
 bo.
 Φιλανθίας, qui peregrinandi studio & cupiditate tenetur.
 Strabo.
 Φιλανθίας, qui amat seu colit misericordiam, misericors.
 Φιλανθίας, ambiciosus. υπιναισιος. Cicero ad Atticum.
 Φιλανθίας, amoris studiosus, qui amorem colit, eique dat operam.
 Lucian. in Amicibus.
 Φιλανθίας, odiosus. Theocr.
 Φιλανθίας, exerceo in inicitias. Salom. Prou. 3.
 Φιλανθίας, viros amans. Callim. in epi. Helenæ.
 Φιλανθίας, studiosus librorum, qui libros amat. Strab. li-
 bro 13.
 Φιλανθίας, amans uuas, qui uis supra modum gaudet & de-
 lectatur. Plut. symp.
 Φιλανθίας, grauis, constans. Laert. in Polemone.
 Φιλανθίας, amans factum, amans liberos. Ioseph. Mac-
 cab. 15.
 Φιλανθίας, pingendi studio tenetur. Plut. lib. 1. contra Colo-
 teum.
 Φιλανθίας, idem quod υπιναισιος, qui libenter lacrymatur.
 Nonn.
 Φιλανθίας, amans cubilis. Opp. lib. 1. de ven.
 Φιλανθίας, optime de morbis iudico. Lucian.
 Φιλανθίας, qui canibus gaudet & delectatur. Polemon.
 Φιλανθίας, studiosus artis diuinandi, astrologie studiosus. Lu-
 cian.
 Φιλανθίας, adolescentium amori inuolens. Laert.
 Φιλανθίας, fabulandi studium seu fabulatum. Strabo.
 Φιλανθίας, qui iuuenum amore tenetur. Lucian.
 Φιλανθίας, timici, stumentij cupidus. Xenoph.
 Φιλανθίας, amor liberorum suorum. Plut.
 Φιλανθίας, idem quod υπιναισιος, artis aut artium studiosus, in-
 doctus, solers. A. lib. 8. Plut.
 Φιλανθίας, qui libenter, vel qui facile redit. Hippoc.
 Φιλανθίας, solum habens punicum seu rubrum. Strabo.
 Φιλανθίας, rubripes, rubros pedes habens. Ceteris epith. apud
 Pind. in Olymp.
 Φιλανθίας, fulmine tibus. Pind. Olymp.
 Φιλανθίας, bellum fugiatis, ignauus, timidus. Aeschyl. in
 Persis.

Φιλανθίας

X

Φορδύμιος, idem sód φορδύμιος, apud Nonnum in Euang. Ioh.
Φορδύμιος, fugam vis immittens, fugæ occasionem dant. Æsch. in Iact.

X

Χαλαράς, ære noxius, ære perniciosus. Pind. Isthm. 5.
Χαμαίωτος, humi odo. Pind. Nem. 4.
Χαμαίωτος, χαμαίω herba, ut χαμαίωτος είνος, apud Dioscor.
Χερσίδολος, immisso manus. Vlp.
Χερσίδωτος, manibus excisus. Strabo.
Χερσίδωτος, qui bona, utilia, & commoda didicit. Cic.

Ω

Χρυσάμιος, aureo cæru insignis. Pind. Isthm.
Χρυσάμιος, auream lyram habens; in Orphici epitaphio apud Laert.
Χρυσάμιος, ὀνί, aurea veste indutus. Pind. Isth.

Ω

Ωκύπονος, qui citò punit, qui citò vlciscitur. Æsch. in Ict.
Ωκύπονος, ποίη, propriè qui odas facit. In Epigr. in Anacreontis statum.
Ωκύπονος, celeriter eo, velox sum. Strabo.
Ωκυπόνοτος, idem quod ωκυπόνοτος. Nic. in Ther.
Ωκυπόνοτος, ὀνί, qui crudis vlciscitur, et diuor. Eurip.

Τ Ε Λ Ο Σ

